

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

μ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

δ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนกลุ่มประชากร

D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการฝึกทักษะ โดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษากการฝึกทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็นลำดับ ตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางด้านการใช้ภาษาท่าทาง และด้านการใช้ภาษาพูดของเด็กออทิสติก โดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติก ระหว่างก่อนได้รับการฝึกทักษะและหลังการฝึกทักษะ โดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางด้านการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดของเด็กออทิสติกโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบ โดยใช้แบบวัดความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางด้านการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดของเด็กออทิสติกโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร มีค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังรายละเอียด

ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางด้านการใช้ภาษาท่าทางและ
 ด้านการใช้ภาษาพูดของเด็กออทิสติกโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร

นักเรียน(คนที่)	ความสามารถทางการสื่อสารในชีวิตประจำวัน		ระดับ ความสามารถ หลังเรียน
	ก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 36 คะแนน)	หลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 36 คะแนน)	
1	9	25	ดี
2	6	30	ดีมาก
3	8	30	ดีมาก
4	10	36	ดีมาก
5	7	29	ดีมาก
6	6	27	ดี
รวม	46	177	
μ	7.67	29.50	
σ	3.65	3.40	
ระดับ	ปรับปรุง	ดีมาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางด้านการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดของเด็กออทิสติก ก่อนได้รับการฝึกโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร อยู่ระหว่าง 6 – 10 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.67 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.65 มีความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางด้านการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดอยู่ในระดับปรับปรุง หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสารแล้วมีช่วงคะแนนระหว่าง 25 – 36 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.50 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.40 มีความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ทางการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า 4 ใน 6 คน คะแนนหลังเรียน อยู่ในระดับดีมาก และ 2 ใน 6 คน อยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติก ระหว่างก่อนการฝึกทักษะและหลังการฝึกทักษะ โดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติก ระหว่างก่อนได้รับการฝึกทักษะและหลังการฝึกทักษะ โดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร

นักเรียน (คนที่)	คะแนน (คะแนนเต็ม 36 คะแนน)		ผลต่างของคะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ความแตกต่าง
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		
1	9	25	16	6
2	6	30	24	2
3	8	30	22	3.5
4	10	36	26	1
5	7	29	22	3.5
6	6	27	21	5
μ	7.67	9.50	21.83	

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดของเด็กออทิสติก โดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร ก่อนและหลังการฝึกแตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายบุคคล โดยหลังการฝึกนักเรียนออทิสติกทุกคน มีความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันทางการใช้ภาษาท่าทางและด้านการใช้ภาษาพูดสูงกว่าก่อนการทดลอง (ช่วงคะแนนระหว่าง 14 – 26)